

Professor HORST FÖRSTER

Věčná krása Chopinovy hudby
na deskách

SUPRAPHON

v podání umělců Chopinových festivalů v Mariánských Lázních

FRANTIŠEK RAUCH:

KONCERT č. 2 f moll pro klavír a orchestr, op. 21
Symfonický orchestr hlavního města Prahy
Dirigent: Dr. Václav Smetáček

33 stereo = SV 8235

33 mono = DV 6120

VALČÍKY, op. 18, 34, 42, 64, 69, 70 a posth.

(úplná nahrávka)

33 = DV 5708 F

MIRKA POKORNÁ

ETUDY pro klavír
(úplná nahrávka)

33 = DM 5875-76

STANISLAV KNOR

SCHERZA, op. 20, 31, 39 a 54

(úplná nahrávka)

33 = DV 5718 F

HALINA CZERNY-STEFANŠKA (POLSKO)

vítěz Chopinovy soutěže ve Varšavě

KONCERT č. 1 e moll, op. 11

Česká filharmonie, řídí Dr. Václav Smetáček

33 = 5354 G

ANDANTE SPIANATO a VELKÁ BRILANTNÍ POLONÉZA

Es dur, op. 22

Česká filharmonie, řídí Dr. Václav Smetáček

33 = DM 5480 C

MAZURKY, VALČÍK Es dur, op. 18,

PRELUDIA, op. 28, č. 15 a 17,

POLONÉZY, op. 40, č. 2, op. 71, č. 1

33 = DV 5268 G

SUPRAPHON

ZNAČKA DESEK MISTROVSKÉ TRÍDY

Přijďte si poslechnout do LÁZEŇSKÉ PRODEJNY v Mar.
Lázních, třída Odborářů 47, nebo v Karlových Varech,
Tržiště 1

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ STŘEDISKO
MARIÁNSKÉ LÁZNE

8.

MEZINÁRODNÍ
HUDEBNÍ FESTIVAL
MARIÁNSKÉ LÁZNE

Závěrečný koncert

DRÁŽĎANSKÁ FILHARMONIE

STŘEDA 30. ČERVNA 1985 V 19.30 HODIN

KONCERTNÍ SÁL SPOLEČENSKÉHO DOMU

SLUB

Wir führen Wissen.

Dresdner
Philharmonie

PROGRAM :

P. I. Čajkovskij: ROMEO A JULIE
Předehra — fantasie

S. Kurz: KONCERT PRO TRUBKU A ORCHESTR

Živě

Klidně

Velmi živě

Ant. Dvořák: VIII. SYMFONIE G-DUR, OP. 88

Allegro con brio

Adagio

Allegretto grazioso

Allegro non troppo

Sólista:

WOLFGANG STEPHAN - trubka

Dirigent:

prof. HORST FÖRSTER

DŘÁŽDANSKÁ FILHARMONIE byla založena v r. 1870 a již v prvních letech svého trvání častými zahraničními zájezdy (Rusko, Severní Amerika, Itálie atd.) šifla znamenitou pověst Drážďan jako města umění. Nejvýznamnější dirigentské osobnosti stály v jejím čele.

Brzy po druhé světové válce stal se šéfem Drážďanské filharmonie národní umělec H. Boegarta, který ji vedl v letech 1947—61 od úspěchu k úspěchu. Velká koncertní turné v Číně, Jugoslávii, Polsku, ČSSR, NSR, přinesla tomuto špičkovému orchestru NDR nejvyšší uznání nejen na mezinárodním poli, ale i vysoké vyznamenání vlády NDR za vynikající umělecké zasluby. Drážďanská filharmonie, jejíž šéfem je dnes prof. Horst Förster, má mimořádně velký počet posluchačů: ročně vyslechne její koncerty na 160 tisíc náctivánců.

Tento znamenitý orchestr přijel k nám dnes jako reprezentant vyspělé hudební kultury NDR.

Shakespeareova tragédie o lásce mladých veveňských milenců Romea a Julie, která inspirovala řadu předních světových skladatelů, v pravém slova smyslu uchvátla PETRA ILJICE ČAJKOVSKÉHO, jak se sám vyznal v dopise svému bratru Modestovi: „Nic není vhodnějšího pro můj hudební charakter. Nejsou tu carové, nejsou tu pochody, není tu nic, co tvoří rutinérské příslušenství velké opery. Je tu láska, láska a láska.“ S velkým nadšením přečetl Čajkovskij tuto svou předehru — fantasii a v roce 1869 ji dokončuje s věnováním Balakirevovi, který byl pokládán za ideového vůdce novoruské školy.

Čajkovskij sleduje v předehře dvě základní myšlenky — častý milenecký poměr Romea a Julie a motiv jejich tragického osudu, jak sám říká „Z děti, které se do nekonečna opíjejí láskou, Romea a Julie, stali se lidé milující, trpící, kteří se ocitli v tragickém postavení bez východiska.

Po dvojnásobném poměru motivu pátera Lorenza, ochránce mladé lásky, začíná vlastní dramatický děj — motiv boje Monteků a Capuletů, plný rozliční a svůru. V protikladu k němu se rozvíjí hrozná zpěv lásky Romea a Julie. Obě témata se dostávají do prudkého boje, jehož nesmířitelnost nezmírni ani vracení se motivu pádní. Vádně jsou přilá rodemýchány, stará rodová nenávisť zlomí květ mladé lásky a způsobí zbytečnou smrt obou milenců. To vše vytváří bolestný

ostan k navracujícímu se motivu pátera Lorenza a motivu lásky Romea a Julie. Housle zpívají ve vysoké poloze o Romea a Julii, zpívají sonet o symbolickém vítězství věrné lásky nad temnými proudy lidských pozah.

SIEGFRIED KURZ, nar. roku 1930 v Drážďanech, studoval kompositel a dirigování na Státní akademii v Drážďanech. Jeho profesory byli F. F. Fricke a Ernst Hinz. Od r. 1949 je dirigentem Státní opery v Drážďanech. Letos byl vyznamenán za své zasluby Cenou ministerstva kultury NDR.

Koncert pro trubku a smyčce vznikl v r. 1953. Skvěle zacházení se sólovým nástrojem, který vždy zřetelně vyniká nad doprovodným ensemblem, prozrazuje bezpečnou znalost možnosti tohoto nástroje. I při použití jednoduchých kompozičních prvků je toto dílo plně strhující a krásné, vtipu a virtuosní elegánci.

Dva ostře rytmizované motivy uvádějí první rychlou větu tohoto koncertu. Ve středním díle je střídá oztažilni melodie sólového nástroje, vyklenutá do širokého oblouku. Klidnou kantilénou trubky začíná druhá věta koncertu. Smyčce přebírají její téma, které se dále rozvíjí v jakousi rapodickém švujzpívu trubky a housli a velkou graziální větu končí.

V závěrečné rondové části koncertu klade skladatel vysoké nároky na techniku hry a sólista má zde možnost uplatnit svou virtuositu,

Jeden ze zakladatelů naší moderní hudby — ANTONÍN DVOŘÁK (1858 až 1904) — zasadil svou uměleckou činnost prakticky do všech oborů vážné hudby a jeho dílo je natolik známé, že je při česlni příležitosti ještě není třeba připomínat. Základní význam má osmem Dvořákova tvorbe symfonické a zde jeho symfonie.

Dvořákova SYMFONIE G-DUR patří ke třem nejkrásnějším a obsahově nejkrásnějším dílům Dvořákovým, k symfonii d-moll a „Z Nového světa“. Vznikla na počátku podzimu r. 1889 za jeho pobytu ve Vysoké u Příbrami. Zde ve styku s přírodou podléhá Dvořák poetickým dojmům a náladám. V radostné pohodě plně optimistmu vznikla tato symfonie, kterou bytíom mohli nazvat symfonií přírody. Vstupní myšlenka, připomínající churátní zpěv, jako kdyby nás s vášnou úctou a oddanou pokorou uvádila do přírody. Z této introdukce

vyskočí poješnou hlavní téma symbolne; světlí a živé jako ptačí písůvek. Druhá část, Adagio, je založena romanticky. V ní jakoby se ozývá tón baladický, připomínající děsné osudy a životy. Třetí část, která je Scherzo, si bozkarozněně tančí a zpívá ve „zářivém rytmu, nezrynkovaná z láskavé životní pohody. Část závěrečná přináší hlavní téma plně zvozně radosti a svělosti, které Dvořák neustále proměňuje a v různých variacích stupňuje k vyššímu a vyššímu uplatnění. Celé skladatelské duchaplné umění tu hře v radostném opěvování života a jeho krásy a varisem proměny základního tématu jakoby měly vyjadřovat přesvědčení, že jen v přírodě a v silách, jimiž pozvedá lidského ducha, je nejvyšší jistota člověka.

Prof. HORST FÖRSTER, nar. 1930 v Drážďanech, absolvoval Vysokou orchestrální školu Saského státního orchestru v Drážďanech. Působil nejprve jako houslista v Drážďanské filharmonii. Z jejích členů založil v roce 1947 komorní orchestr, který provedl řadu nahravek pro rozhlas. Roku 1951 převzal vedení Státního orchestru v Eisenachu. O pět let později byl pověřen vedením Státního symfonického orchestru v Halle. Od r. 1957 je tčel profesorem dirigování na Vysoké hudební škole v Berlíně. Na podzim 1964 byl jmenován šéfem Drážďanské filharmonie. Za své umělecké úspěchy jak doma, tak za hranicemi vlásti (SSSR, Čína, Polsko, NSR, ČSSR) byl vyznamenán řádem „Za zasluby a vlast“.